

শ্ৰীকৃষ্ণ সন্ধ্যা-উপাসনা কৰতনে

শ্ৰীকৃষ্ণ সন্ধ্যা-উপাসনা কৰতনে-

ব্ৰাহ্মে মুহূৰ্ত্ততে উত্থাৰ বাৰ্য পদৃশ্য মাধবঃ

মধ্যে প্ৰসন্নকৰণ-আত্মানং তমসঃ পৰম।

এবং স্বযং জ্যোতৰিনন, বায়ং, স্ব-সংযা নতিষ নরস্তকল্পধম্

ব্ৰহ্মাধ্যমস্যোস্তুৰ নাশ হতৌভিঃ স্বশক্তভিলি ক্ৰতি ভাবনৰ্বি তম্।। [

শ্ৰীমদ্ভাগবত ১০, ৭০]

ব্ৰাহ্মমুহূৰ্ত্ততে উঠে জলস্পৰ্শ কৰে শ্ৰীকৃষ্ণ আচমন কৰে ইন্দ্ৰিয়. সকলৰে প্ৰসন্নতা লাভ কৰলনে। অনন্তৰ যনি উপাধিশূন্য, আত্মসংস্থতি, অব্যয়. ও অখণ্ড, অজ্ঞানরহতি বলৈ সাক্ষাৎ জ্যোতিঃস্বরূপ, জগতৰে উপত্যতি এবং নাশৰে হতৌভূত দ্বীয. শক্তলিক্ষণ দ্বাৰা ধাৰ সতত্বা লক্ষতি হয়ৈ থাকে, শ্ৰীকৃষ্ণ সেই ব্ৰহ্মসতত্বাৰ ঐ ঐনতিযানন্দময়. পৰমাত্মাৰ ধ্যানৈ নমিগ্ন হ'লনে'।

